

L'estornell vulgar i l'estornell negre

David Agudé Vidal

Els estornells, tant el vulgar (*Sturnus vulgaris*) com el negre (*Sturnus unicolor*), són ocells comuns al nostre poble i terme i fàcilment identificables, segurament coneguts per molta gent. Com a característiques comunes, aquests ocells presenten unes potes curtes i fortes i un bec més aviat llarg i punxegut. Passen llargues estones pel terra caminant ràpidament mentre busquen el seu aliment.

L'estornell vulgar ocupa una distribució natural a gran part d'Europa i Àsia, amb diferents zones que habiten durant l'hivern, d'altres que només hi són durant l'època de cria i d'altres que hi són presents durant tot l'any. Aquest ocell ha estat introduït artificialment en zones d'Amèrica del Nord, Sud-Àfrica, Nova Zelanda, Austràlia, Tasmània i Argentina. A Riudoms el veurem principalment durant els mesos de tardor i hivern, ja que la seva població augmenta considerablement degut a l'arribada d'ocells hivernants de la resta d'Europa. És un ocell que no té cap mania a l'hora de triar on viure ja que ocupa tota mena d'ambients rurals i urbans, tot i que prefereix zones agrícoles. Aquesta espècie fa el niu en tota mena de forats, tant naturals com artificials, amb una preferència pels murs i teulades dels edificis.

Durant l'hivern (època quan serà més fàcil observar-lo) aquest moixó presenta un plomatge negre tot densament

cobert d'unes pinzellades blanques i amb el bec de color fosc. En canvi, durant l'estiu (època de reproducció) presenten un bec de color grogós i únicament presenten pinzellades blanques a l'esquena. Durant el vol podem observar la cua curta i les ales punxegudes; quan camina, no ho fa saltant sinó que es desplaça caminant ràpidament. Les plomes de l'esquena i les ales presenten iridescències de color violeta i verd metàl·lic, segons el grau d'incidència del sol.

L'estornell negre, a diferència del vulgar, és un ocell molt més mediterrani ja que només ocupa tota la Península Ibèrica, el nord d'Àfrica, Còrsega, Sardenya i Sicília. Acostuma a viure en ambients agrícoles oberts i també en zones urbanes, fent niu en murs i teulats de cases.

El plomatge d'aquest estornell és molt semblant al del vulgar, però a diferència d'aquest, el negre no presenta pinzellades blanques durant primavera i

estiu, i és completament negre. Només presenten unes fines pinzellades de blanc durant els mesos hivernals.

Com hem vist, aquestes dues espècies d'estornells s'assemblen bastant, tant per la morfologia com pels costums. També hi pot haver una probable hibridació entre les dues espècies cosa que dificulta encara més la distinció dels individus híbrids.

Els estornells acostumen a formar grans estols de nombrosos individus (les dues espècies d'estornells s'acostumen a barrejar), que volen formant diferents figures que van canviant a mesura que els moixons canvien la direcció de vol, sobretot en la posta del sol que és quan aquests ocells busquen llocs per dormir conjuntament. »

En aquesta fotografia feta a Riudoms hi podem observar les dues espècies d'estornells esmentades al text (el negre i el vulgar).
Foto: David Agudé Vidal.

